

Bemærkninger til lovforslaget

Den lave efterlønsats er en af de allerlaveste ydelser i det sociale system. Og efterlønsmodtagere har ikke adgang til ret mange billige- eller gratisydelse såsom billige buskort (dette i modsætning til pensionister).

Socialkommissionens rapport om de ældre viser, at enlige efterlønsmodtagere på den lave sats kun har en indkomst på omkring halvdelen af den, de havde som erhvervsaktive. Det blev ikke bedre med skattereformen. Ganske vist kunne de fleste efterlønsmodtagere lige holde skindet på næsen, fordi satsen blev hævet fra 80 pct. til 82 pct. af højeste dagpengesats, men de erhvervsaktive fik langt større beløb i skattelettelser.

SF mener, det er en helt urimelig behandling af en gruppe, der omfatter mange lavtlønnede og nedslidte mennesker. Det er mennesker, som i praksis ofte er nødt til at gå på efterløn som 60-årige, fordi de ikke kan klare arbejdsmarkedets opskruede tempo-krav. De, der er heldigere stillet og kan klare at arbejde, til de er 63 år, belønnes derimod med efterløn på 100 pct. dagpenge i op til 4 år.

Omvendt rammes grupper, der er nedslidte og understøtte i en yngre alder – 50-59 år – ekstra hårdt, idet de fra første dag får en overgangsydelse på kun 82 pct. Når de bliver 60 år, ryger de straks ind på den lave efterlønsats.

SF ønsker derfor, at den lave efterlønsats og satsen for overgangsydelse sættes op fra 82 pct. til 90 pct. fra den 1. juli 1995. Det skal nævnes, at for et år siden fik SF gennemført en kontingentnedsættelse for efterlønsmodtagere på den lave sats. Det var et fremskridt, men naturligvis langt fra nok.

Forslaget vil koste ca. 320 mio. kr. at gennemføre i 1995, mens helårsvirkningen er ca. 640 mio. kr. Med hensyn til finansieringen af de 320 mio. kr. fremgår den af SF's ændringsforslag til finansloven for 1995, men SF er villig til at drøfte alternative finansieringskilder og finansieringen af restbeløbet fra 1996 og frem. En mulighed er satsreguleringspuljen, hvor der er betydelige frie midler i 1996.